

steligt, at man først får asyl og så ganske kort tid efter rejser hjem til hjemlandet på ferie. Så mener vi, at så må man altså se på, om ikke opholdstilladelsen skulle inddrages. Jeg vil godt høre ministeren: Hvor mange er inddraget?

Ministeren har den opfattelse, og det er hun jo i sin gode ret til, at 7-års-reglen, altså dette, at vi ikke ønsker permanent opholdstilladelse før efter 7 år, skulle hindre en ordentlig integration. Det argument tror jeg ikke jeg har hørt før. Men vi er heller ikke enige, for vi har jo den opfattelse, at så længe udlændinge er i Danmark og har fået opholdstilladelse, og uanset at de ikke burde blive indvandrere, så skal man altid sørge for, at de bliver dygtiggjort, mens de er her. De skal ikke bare gå og ikke bestille noget.

Med hensyn til familiesammenføringerne ønsker vi en meget væsentlig stramning. Det, vi ser, er jo, at der bliver flere og flere familiesammenføringer, og at man i virkeligheden har sit hjerte i hjemlandet og ønsker, at børnene i tredje og fjerde generation skal blive ved med at modtage modersmålsundervisning. Hvis man vil have, at ens børn skal modtage modersmålsundervisning, og man selv har modtaget modersmålsundervisning og vil giftes med én fra hjemlandet, så har man nærmere tilknytning til hjemlandet, så har man sit hjerte i hjemlandet, og så skal man ikke familiesammenføres med opholdstilladelse i Danmark.

Nej, minister, vi mener ikke, at der er nogen, der skal være andenrangsflygtninge. De factoflygtninge er ikke nødvendigvis andenrangsflygtninge. Men det, vi peger på – og jeg har også forstået, at ministeren i hvert fald vil se på definitionen – er, at vi giver for mange opholdstilladelser. Langt de fleste gives efter regler, der ligger langt ud over konventionen. Vi er nu oppe på, om jeg så må sige, at vi kan se i Flygtningenævnets årsberetning, at man giver opholdstilladelse til nogle, hvor man ikke helt vil udelukke, at de kan blive udsat for chikane. Det er et alt for vidtgående begreb, og det vil vi have strammet.

Lad mig til sidst igen sige: Danmark kan ikke væрге sig mod en massetilstrømning. Det er den situation, vi er i, og jeg synes, det havde været klædeligt, om der var nogen, der fortalte, hvor mange de vil tage. Det tror jeg gerne vælgerne vil høre. Til hr. Ole M. Nielsen: Hvor mange udlændinge kan vi tåle? Til hr. Hesselberg: Hvor mange udlændinge kan vi tåle og forblive et velfærdssamfund? Det kunne jeg godt lide at få et svar på.

Vi har jo set, hvad det betyder, at enhver bare kan rejse til Danmark gennem menneskesmuglere. Krigsforbrydere kan gemme sig i Danmark. Det skal afsløres af dagspressen, før vi nødtvunget kan få oplysningerne her i Folketingssalen.

Vi ønsker ganske enkelt ikke et sådant Danmark, hvor enhver ved at lade sig smugle ind og bare påberåbe sig asyl er sikret forsørgelse, så længe som man kan trække sagen ud. Det er ikke en rimelig behandling af Danmark, og vi kan ikke bevare vort velfærdssamfund, hvis vi fortsætter på den måde.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hvor mange vi kan tåle? Det var da et mærkværdigt spørgsmål, når man læser Venstre og De Konservatives forslag, hvor der står, at vi kan importere en hel masse på greencard-ordninger. Og så skal vi have et spørgsmål om, hvor mange vi kan tåle. I sidste ende er det her jo et spørgsmål om, hvorledes vi integrerer, og hvorledes de mennesker kommer til at fungere i det danske samfund, og så kan vi tåle ganske mange.

Men jeg synes, der i det her forslag er nogle påstande, som er helt udokumenterede, hvor man kører på noget valgflæsk, der siger: Nu skal vi søreme begrænse, og vi skal have lavet en masse forslag, der kan begrænse antallet, der kan komme til Danmark. Når man så ser på de her forslag, er der ikke angivet noget som helst om, hvor meget det her begrænser.

Jeg vil egentlig godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvor meget forventer man faktisk, at man kan begrænse med de her forslag? Det må man have gjort sig nogle overvejelser om. Jeg mener, det er rent valgflæsk, det, der kommer. Det er et brud på retssikkerheden, som reelt ikke vil begrænse ret meget, men det er et alvorligt brud på nogle retssikkerhedsprincipper.

Det andet, jeg godt vil spørge efter, er: Der er jo en masse på vej i EU: nogle andre regler om familiesammenføringer og nogle regler for asylsagsbehandling med en helt anden retssikkerhed. Hvad vil Venstre gøre ved det, hvis det kommer igennem? Skal vi stadig væk køre kasseeftersynet, eller skal vi så følge EU's regler?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er egentlig meget skægt at høre, at mange af ordførerne har sagt i dag, at man egentlig ikke burde bruge så megen tid på at diskutere dette